

December 2023, de kerstdagen naderen. Zomaar even een telefoongesprek met Anita, de eigenaresse van ons huis. Spontaan nodigt ze ons uit om mee te gaan op familiebezoek in Nieuw-Nickerie, Anita's geboortedorp. We besluiten de uitnodiging aan te nemen. Het zal een bijzondere ervaring zijn om het gezinsleven van een Surinaamse familie van dichtbij mee te maken, en daarnaast is het een welkome afwisseling voor ons gezin in de kerstvakantie van drie weken.

Met onze auto volgeladen vertrekken we halverwege de vrijdagochtend. Onderweg stoppen we bij wat dorpjes 'Groningen' en 'Wageningen', vernoemd naar de Nederlandse steden, nadat Nederlandse 'boeroes' zich er vestigden en ondernemingen opstartten – die nu overigens veelal failliet zijn. De dorpen doen nogal levenloos aan. De weg is afwisselend goed, maar met de diepe kuilen ook heel slecht of zelfs gevaarlijk te noemen. We nemen een eet- en plaspauze, waarbij tijdens het verorberen van onze bami een tweetal straathonden het eten onder onze stoelen – en nog net niet van onze borden – wegpikt. Einde van de middag komen we aan in Nieuw-Nickerie en ontmoeten we Anita, haar moeder en haar vrijgezelle broer Chris. Haar moeder en broer wonen samen in het familiehuis, nadat Anita's vader overleden is en de andere broers en zussen, net als Anita zelf, naar Nederland zijn verhuisd. Anita laat ons de slaapkamers zien en serveert daarna een lekkere maaltijd. De gastvrijheid die het gezin ten toon spreidt, verwarmt ons en is voor ons een voorbeeld in naastenliefde. Tegelijk zorgt deze logeerpartij voor onze eerste échte cultuurschok: de vette, kruidige, warme maaltijden – en dat twee of drie keer per dag – de muffe, roestige kamers waar we in verblijven, de hitte en vele muggen die ons beroven van onze nachtrust... op z'n zachtst gezegd moeten we er nogal aan wennen. Een kindje wat op bezoek komt eigent zich meteen al het speelgoed van de jongens toe. En wanneer we onze gekochte koekjes ronddelen, neemt de eerste de beste direct alles van het schaalteje.. Het idee van één koekje pakken kennen ze hier niet...

Anita gidst ons in de dagen die volgen door haar geboortedorp en laat ons alle bijzondere plekjes zien, zoals de markt met lokale producten, maar ook de vele rijstvelden en -bedrijven, de prachtige huizen van o.a. drugshandelaars gelegen naast krotjes van golfplaten en woningen die in hun gloriejaren mooi geweest moeten zijn. Anita heeft ook een leuke kinderactiviteit in petto: in de tuin van een vriend van de familie mogen we kokosnoten en mango's ('manja's op z'n Surinaams) plukken.

Het hoogtepunt van onze reis is het bezoeken van het christelijke kinderkuis 'Open Poort', waar we, speelgoed en samenleesbijbelletjes uitdelen en een rondleiding krijgen. Hier hebben zo'n veertig kinderen hun thuis. Bijzonder om de warme sfeer te proeven en de levendigheid van de kinderen te zien. De grote kinderen die de kleine kinderen helpen en een beetje 'mee-opvoeden'. En het werk wat op allerlei plekken wordt gedaan – keuken, naaiatelier, tuin – en waaraan de kinderen een grote bijdrage leveren. En 'last but not least' de gebedskamer met een prominente plek voor de Israëliische vlag.

Over deze nieuwsbrief

De nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van familie Bals. De verzending van de nieuwsbrief wordt verzorgd door het thuisfrontteam in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Johan en Martine als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl/bals. Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan info@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Bals gaat.

Ons tweede bezoek aan 'Open Poort' is de kerstviering, mede georganiseerd door de christelijke gemeente, die elke zondag in de open (overdekte) 'poort' van dit gebouw gehuisvest is. We genieten van prachtige muziek en dans, een echte kerstsfeer en lekker eten. In Suriname is een ontmoeting, zo ontdekken we, niet compleet zonder een gezamenlijke en vaak uitgebreide maaltijd.

Anita stelt ons dit weekend ook nog voor aan de familie van haar moeder. Een hindoestaans gezin waarvan drie generaties en tien kippen onder één dak wonen. In het huis is een speciaal hindoetempeltje ingericht. Moeder heeft in de grote kookruimte net een kip geplukt. Oma is een gezellige vrouw die het woord voert en ons voorstelt aan haar kleindochters.

Op zondagmiddag vraagt Anita of Johan wil bidden voor haar broer Chris, die door een brommerongeluk grotendeels verlamd is geraakt. We merken hoe zwaar het leven is voor hem en zijn moeder. Beiden zijn beperkt in hun functioneren en hebben hulp nodig. Hier probeert Anita op allerlei manieren in te voorzien. Met uitzondering van de mensen van 'Open poort' staan bekenden, burens en verdere familieleden alleen klaar, wanneer er iets te halen valt. Waarschijnlijk hangt dit samen met het christen zijn van Anita's familie te midden van vele hindoes. Spullen van een ander wegnemen is hier aan de orde van de dag en veel mannen in de omgeving blijken drankverslaafd. We zien de gelatenheid op het gezicht van mensen en concluderen dat het leven op het platteland van Suriname veelal 'overleven' is. We zijn dankbaar wanneer we weer naar huis rijden en die nacht in ons heerlijke bed met koele airco kunnen slapen. Tegelijk bidden we om openingen waardoor het licht van het Evangelie in Suriname kan schijnen.

We zijn dankbaar

- voor de betrokkenheid van het MAF-team, ons plekje hier in Suriname en het gebed van jullie als achterban;
- dat het beter mag gaan met de kinderen op school.

Willen jullie bidden

- voor Johan zijn gezondheid. Johan heeft last van chronische oorspijn en vermoeidheid;
- voor kracht omdat we merken dat de kinderen en ook wij steeds meer het leven en de mensen in Nederland gaan missen;
- voor de leiding van God in het vinden van een kerkelijke gemeente.

Van het thuisfrontteam

Vanuit de MAF is onlangs besloten dat de ThuisFront Commissie voortaan het ThuisFront Team gaat heten. Verder blijven we doen wat we doen en verandert er niets inhoudelijk door deze andere naam. Wij zijn erg dankbaar als TFT voor alle steun en betrokkenheid rondom de familie Bals. We zijn in het bijzonder dankbaar dat het vorige kalenderjaar de begroting positief is afgesloten, ondanks alle bijkomende kosten van de uitzending. Daar kunnen we God de eer voor geven! We bevelen de gebeds- en dankpunten zoals ze zijn beschreven hierboven van harte bij u aan. De betrokkenheid in gebed helpt!

Post is altijd leuk...

MAF Suriname t.a.v. fam. Bals,
P.O. Box 2031 Paramaribo,
Suriname

Over MAF

MAF heeft als missie 'Flying for Life' (vliegen voor leven). Met 130 vliegtuigen vliegt MAF wereldwijd naar moeilijk bereikbare gebieden om hoop en leven te brengen. Omdat elk mensenleven telt! Concreet kun je hierbij denken aan het vervoeren van artsen en medicijnen; of het bieden van ontwikkelingshulp; maar ook leven brengen door middel van de blijde boodschap dat God leeft en Zijn Zoon gaf voor onze redding.